

UNA GATA BALLARINA

Als afores de la ciutat vivia una gata que li deien Merlina. Li agradava molt ballar, però no tenia un bon sentit del ritme. Tot i això, ella creia que ho feia molt bé i va decidir anar a la ciutat perquè tots pogueren veure el que ella sabia fer.

El dia que Merlina va arribar a la ciutat va decidir ficar-se en una plaça molt gran on tots la pogueren veure. Es disposà a engegar l'aparell de música i començà a ballar. Quan inicià el seu ball, tots els transeünts la miraven amb un somriure a la cara, però no perquè estigueren gaudint del seu ball, més aviat era perquè ho feia tan malament que la gent es burlava d'ella. Merlina se n'adonà, però no l'importava perquè estava mostrant tot el que ella sabia fer.

Ella no s'ho esperava, però a poc a poc tots se'n van anar. Quan estava a punt d'acabar la seua exhibició, es va adonar que no quedava ningú mirant-la, únicament va veure a un xicotet ratolí que mirava amb molta atenció.

- Hola ratolinet, com et diuen? T'ha agradat el meu espectacle? Què opines del que has vist? -li va preguntar Merlina al xicotet ratolí.

- Em diuen Firulais i pense que... millor no t'ho dic perquè tal vegada t'enfadaries amb mi i ens acabem de conèixer -digué el ratolinet.

- Vinga, sigues sincer i dona'm la teua opinió. Tin per segur que no m'enfadaré amb tu, et sembla bé? -va dir la gata.

- Està bé, et seré sincer. No balles molt bé que diguem per què tens dos peus esquerres, però et dic una cosa, el més important és que t'ho passes molt bé i gaudisques del que fas. He de dir-te que tens davant de tu algú que et pot ajudar -li va dir el ratolí.

- Tu vas a ajudar-me a mi en com n'eres de menut? Com ho faries? Qui eres tu? -li va preguntar Merlina.

- Mira jo soc ballarí des de fa molts anys i, si vols, puc ensenyar-te tot el que tu estigues disposada a aprendre -li va dir Firulais.

- Està bé, et crec, confiaré en tu i estic disposada que m'ensenyis a ballar -va dir la gata.

- Perfecte, demà començarem! T'esperaré ací mateix, vine preparada amb roba còmoda i amb una botella d'aigua -digué Firulais.

Merlina tornà a casa molt il·lusionada amb les paraules de Firulais... per fi anava a poder ballar en condicions.

Al següent matí va seguir les indicacions del ratolinet posant-se roba còmoda i agafant una botelleta d'aigua. Es disposà a dirigir-se a la plaça on havien quedat més il·lusionada que el dia anterior.

Pel camí va fer una paradeta a una botiga que va trobar de pas. Entrà i li va comprar un bon tros de formatge a Firulais com a senyal d'agraïment. En arribar a la plaça va veure a Firulais que l'esperava des de feia una bona estona.

- Mal comencem ja el primer dia! -va dir el ratolinet amb aquella veueta tan fineta que tenia.

- Ha sigut per una bona causa Firulais. T'he dut un detallet, un trosset de formatge del bo -li va dir Merlina.

Firulais li indicà a Merlina que començara fent exercicis d'escalfament i després, sense deixar-la descansar, va continuar donant-li indicacions del que ella havia de continuar fent mentre ell gaudia del seu formatge.

Així van passar els dos mesos següents, sense descansar ni un sol dia. Merlina cada dia estava més i més contenta del que estava aconseguint. Ja ballava prou millor i volia tornar a fer una exhibició, però Firulais, que era molt exigent, pensava que encara no estava prou preparada, que calia esperar un temps per a poder realitzar-la.

Passades dues setmanes, el ratolinet li va donar a Merlina la notícia de què se n'anava d'aquella ciutat en passar no molt de temps. Ella es va posar a plorar i li digué que abans que se n'anara ella volia fer l'exhibició perquè poguera veure el que tots dos havien estat treballant durant tot eixe temps. Merlina va decidir que en tres dies es faria l'exhibició.

En arribar el dia Merlina estava molt nerviosa, tant que no sabia si anava a poder fer l'actuació tal com ella l'havia pensada una vegada i una altra.

- No et preocupes, ho vas a fer d'allò més bé, tinc molta confiança en tu -li va dir el xicotet ratolí.

Merlina, tota decidida i animada, començà la seua actuació i va realitzar un ball espectacular. Tota la gent la mirava amb cara de sorpresa i quan va acabar l'actuació, el públic li va aplaudir molt fort. Quan tota la gent se'n va anar, Merlina es va ficar al costat de Firulais.

- Aquesta nit me'n vaig i crec que no tornaré mai més per ací, així que vull gaudir amb tu de les hores que ens queden junts -va dir Firulais.

Junts anaren a donar una volta i passaren tot el temps parlant de les seues coses, d'allò que els agradaria fer en el futur. El ratolinet li va dir a Merlina que mai abandonara els seus somnis, que lluitara sempre per ells.

Quan arribà l'hora d'acomiar-se es van donar una forta abraçada i decidiren que la seua amistat seria per a tota la vida, encara que no estigueren junts.